

Pesti utca

A budapesti bérpaloták örökké zaklatott, izgatott házfelügyelőire boldog, nyugalmas napok virradtak.

Sugárzó örömmel vallotta be egyikük, hogy valósággal megváltozott az élete. Azt hitte, neki már csak a sírban lesz nyugta a ház pajkos, eleven-ördög gyermekeitől, s íme, mióta a sodróka divatba jött, csend és béke honol a folyosókon. Egész nap egy hang se hallatszik.

A gyerekek reggeltől-estig feszült figyelemmel csak azt lesik, fölpendörödik-e a sodrókájuk, vagy sem.

Nincs többé mérges házfelügyelő.

•

Éjszaka van. Már éjfél is elmúlt. A villamost várják néhányan. A villamos sokáig késik. Unalmas a várakozás. Két fiatalember egyszerre – mintegy adott jelre – sétapálcával vívni kezd egymással. Hosszasan vívnek, a törvívás szabályainak pontos betartásával, szép és nemes modorban.

Úgy érezzük, valami renaissance-korabeli olasz utcai jelenet szemtanúi vagyunk, Rómeo és Julia idejéből.

A villamos végül mégiscsak megérkezik.

Korváltozás.

A két fiatalember fölszáll.

– Átszállót – mondják.

1932. december 28., szerda, 6. old.